

РЕШЕНИЕ

№ 463

гр. Варна, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
като разгледа докладваното от Десислава Г. Жекова Търговско дело № 20213100900753 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са от „Банка ДСК“ АД, ЕИК 121830616, със седалище и адрес на управление гр. София, ул.Московска №19, срещу Т. Т. Х., ЕГН *****, с адрес *****, кумулативно обективно съединени осъдителни **искове с правно основание чл.430, ал.1 и 2 ТЗ, вр. с чл.79, ал.1, чл.86, ал.1 и чл.92 ЗЗД** за заплащане на следните суми, дължими по Договор за кредит за текущо потребление от 05.04.2018г.: **38 851.26 лв. главница**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 29.10.2021г., до окончателното изплащане на задължението; **4 477.53 лв. договорна лихва** за периода 15.12.2019г. до 29.10.2021г.; **588.64 лв. лихвена надбавка за забава** за периода 15.01.2020г. до 29.10.2021г.

Твърди се в исковата молба, че между страните е сключен посоченият договор за кредит, по силата на който банката е предоставила на ответника кредит в размер от 45 000лв. със срок за издължаване от 120 месеца до 05.04.2028г. Погасителният план бил неразделна част от договора. Било договорено олихвяване на кредита с променлив лихвен процент от 6.25%. Сочи се, че лихвеният процент се променя с промяната на референтния лихвен процент при предпоставки, предвидени в ОУ. Кредитополучателят платил вноските до 15.01.2020г., след което спрял плащанията. Банката подала заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение, което било отхвърлено поради липса на редовно обявена на длъжника предсрочна изискуемост. Поддържа се, че претендираните суми са дължими, като надбавката за забава по чл.18, ал.1 ОУ е изчислена само върху частта от вноските, представляваща главница. Поддържа се основание за предсрочна изискуемост по т.18.2 ОУ. Моли се за уважаване на предявените искове и присъждане на разноски.

В срока по чл.131 ГПК е депозиран писмен **отговор на исковата молба**

от назначения на ответника особен представител – адв. Р. Ж., с който се оспорват предявените иски като неоснователни. Заявява, че не е спорно, че ответникът е извършил плащания на месечните вноски до 15.01.2020г. Възражава се за недействителност на договора поради неизпълнение изискването на чл.10, ал.1 ЗПК, като се поддържа, че на осн. чл.23 ЗПК се дължи само чистата сума по кредита. Излагат се съображения, че банката не е изпълнила задължението си по европейското законодателство и чл.16 ЗПК да оцени кредитоспособността на кредитополучателя и е прехвърлила риска върху длъжника. Възражава се за неравноправност на клаузата от ОУ, позволяваща едностранно определяне на допълнителните разходи като такси. Сочи се, че началният лихвен процент и равни месечни анюитетни вноски не се засягат от опорочената клауза, а запазването на договора в първоначалните параметри, е съответно на интереса на кредитополучателя. Излага се, че по делото няма представен екземпляр от Тарифата, подписан от Т. Х.. Моли се за отхвърляне на предявените иски, в евентуалност за отхвърляне на исковите за заплащане на възнаградителни и наказателни лихви.

В открито съдебно заседание страните поддържат наведените твърдения и възражения.

Съдът, като взе предвид събраните и проверени по делото доказателства в тяхната съвкупност и приложимата законова уредба, прие за установено **от фактическа страна** следното:

Приети са с доклада по делото за безспорно установени и ненуждаещи се от доказване между страните следните обстоятелства: че между тях е сключен Договор за кредит за текущо потребление от 05.04.2018г., по силата на който на ответника е предоставена сумата от 45 000 лв., като ответникът е погасил вноските по погасителен план до 15.01.2020г.

Към делото са приобщени и материалите по заповедното производство –тези по ч.гр.д. № 20/2021г. по описа на Районен съд-Девня.

С приобщения Договор за кредит за текущо потребление от 05.04.2018г., ведно с общи условия и погасителен план /л.12-22/ “Банка ДСК“ ЕАД е предоставила на кредитополучателя Т. Т. Х. кредит за текущо потребление в размер от 45 000 лева. Крайният срок за погасяване на кредита е 120 месеца, считано от датата на неговото усвояване. Погасяването на кредита е предвидено да става съгласно погасителен план – Приложение № 1 към договора. Договорено е в чл.8 от договора, че за ползвания кредит кредитополучателят заплаща на банката променлив лихвен процент от 6,25% годишно, формиран от стойността на 6-месечен SOFIBOR /който към този момент е 0,163%/ и фиксирана преференциална надбавка от 6,087%, при изпълнение на условията по програма ДСК Престиж Плюс (Приложение № 2 към договора). Договорено е, че при нарушаване на условията, кредитополучателят губи правото да ползва преференциите и приложимият лихвен процент се увеличава чрез увеличаване на надбавката, като макс. размер, който може да достигне, е променливият лихвен процент, приложим по стандартни потр. кредити, в размер на 6-месечен SOFIBOR и фиксирана стандартна надбавка от 13,287%. ГПР по кредита е 7,43 %. Изрично е предвидено, че неразделна част от договора са ОУ за предоставяне на кредити за текущо потребление, които са приети от кредитополучателя. Съгласно

същите, в чл.18.1 е предвидено, че при забава в плащането на месечната вноски, частта от вноската, представляваща главница се олихвява с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка за забава в размер на 10%, а в чл.18.2 е предвидено, че при допусната забава в плащанията на главница и/или на лихва над 90 дни, целият остатък от главницата става предсрочно изискуем и се олихвява с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка за забава в размер на 10 %.

Съгласно представеното Извлечение от счетоводните книги, банковият кредит е усвоен на 05.04.2018г.

Приобщена по делото е поканата - уведомление от Банка ДСК изх. № 0090-20-03138/03.08.2020г. до Т. Т. Х. за обявяване предсрочно изискуемост на кредита, която е връчена на получател А.В. с удостоверяване, че е съжителстваща с Т. Х.. В поканата са посочени два адреса при липса на отбелязване на кой от двата адреса е извършено връчването, като регистрираният адрес на длъжника е само единият от двата.

На 08.01.2021г., „Банка ДСК” ЕАД е подала заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по реда на чл.417 ГПК и изпълнителен лист срещу Т. Т. Х. за сумите от 38 851,26 лева главница; 2524,78 лева договорна лихва за периода 15.12.2019г. до 03.01.2021 г.; 165,63 лева обезщетение за забава за периода 15.01.2020 г. до 03.01.2021г.; 32,38 лева законна лихва за периода 04.01.2021 г. до 07.01.2021 г.; 120 лева разходи при изискуем кредит; дължими по Договор за кредит за текущо потребление от 05.04.2018г. С Разпореждане № 57/11.01.2021 г., постановено по ч.гр.д. № 20/2021 г. по описа на РС Девня е заявлението е оставено без уважение поради обстоятелството, че към датата на подаване на заявлението по чл.417 ГПК, изявлението на банката за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, не е връчено на длъжника. Разпореждането на ДРС е потвърдено с Определение № 1486/23.04.2021 г. по в.ч.гр.д. № 838/2021 г. по описа на ВОС.

Съобразно приетото заключение на вещото лице по съдебно-счетоводна експертиза /л.107-123/, кредитополучателят Т. Т. Х. е получил кредит в размер 45 000 лева. Ответникът е платил вноските по погасителен план с падеж до 15.12.2019г. в размер от 6148.74лв., като след тази падежна дата няма плащания. Падежиралите главници към датата на исковата молба са в размер от 6673.79лв., дължими за периода 15.01.2020г. до 15.10.2021г. Отделно за периода 15.10.2021г. до 29.10.2021г. дължимата главница е 143.15лв. Остатъкът от главницата е в размер от 32034.33лв. за периода 29.10.2021г. до крайния падеж 05.04.2028г. В отговор на въпрос № 3, формулиран от съда, вещото лице е установило в експертното си заключение, че е налице промяна на лихвения процент за изчисляване на възнаградителната лихва, която е подробно описана в експертизата. Видно от отговора на експерта е, че лихвеният процент е многократно променян /на всеки шест месеца/ в посока намаляването му, достигайки от 6,25 % до 6,12 %. Поради така достигнатата констатация, е направена съпоставка на актуалните задължения по договора за кредит в два варианта – с изменение на лихвения процент (Вариант 1) и без изменение на лихвения процент (Вариант 2). Съгласно Вариант 1: Кредитополучателят е платил вноските по погасителен план, които са с падеж до 15.12.2019 г. вкл. в общ размер на

10584,88 лева, от които 6148,74 лева главница; 4430,69 лева възнаградителна лихва и 5,45 лева наказателна надбавка. Преди отчитането на кредита като предсрочно изискуем, непогасените падежирали вноски към датата на исковата молба са общо 22 месечни вноски (за периода 15.01.2020г. до 15.10.2021г. вкл. и между 16.10.2021г. – 29.10.2021г.) и възлизат на обща стойност 11 294,45 лева, от които 6816,93 лева главница и 4477,53 лева възнаградителна лихва за периода 15.01.2020 – 29.10.2021г., а начислената сума в размер 609,64 лева представлява дължима наказателна надбавка за периода 15.01.2020 – 29.10.2021 г. Непадежиралият остатък главница, дължим за периода след 29.10.2021 г. до края на договора е в размер на 32034,33 лева. Съгласно заключението, при Вариант 2, при който няма промяна на лихвения процент от 6,25%, размерът на погасената главница е в размер на 6130,23 лева за периода 05.04.2018 – 15.12.2019г. и 295,77 лева – частично погасена падежира на 15.12.2019 г. вноски, на възнаградителната лихва – 4446,46 лева, а на наказателната надбавка – 8,19 лева. Непогасената падежира на главница е в размер на 7077,54 лева за периода 15.12.2019 г. до 15.10.2021 г., неплатеният размер на възнаградителната лихва е 4150,03 лева за периода 15.01.2020 – 29.10.2021 г., а наказателната надбавка възлиза на 637,76 лева за периода 15.01.2020 – 29.10.2021 г. Остатъкът непадежира на и непогасена главница към датата на исковата молба е 31 792,23 лева (от които 31634,53 лева към 15.10.2021г. + остатък от 157,70 лева за периода от 15.10.2021г. – 29.10.2021г.). По последната зададена задача, експертът е заключил, че размерът на законната лихва за забава, изчислена върху главницата по падежирали вноски по Вариант 1 за периода 15.01.2020 – 29.10.2021 г. е 616,59 лева, а по Вариант 2 за периода 15.12.2019 – 29.10.2021 г. е 646,59 лева. От заключението на вещото лице е видно, че наказателната надбавка за забава е начислявана само в размер на законната лихва. В открито съдебно заседание вещото лице поддържа заключението си и пояснява, че промяната в лихвения процент се дължи на промяната на СОФИБОР, лихвеният процент е намаляван, като няма констатирани капитализирани лихви към главница.

При така установените факти, съдът намира следното **от правна страна**:

Не е спорно по делото, че между ищеца и ответника е сключен Договор за кредит за текущо потребление от 05.04.2018г., по който кредиторът е предоставил сумата по кредита, ответникът е поел задължението да върне сумата съгласно условията по договора и неговите приложения.

За безспорно установен се приема и фактът, че ответникът е изпълнявал задълженията си, като е погасил вноските по погасителен план до 15.01.2020 г. в общ размер 10 584,88 лева, от които 6148,74 лева – главница, 4430,69 лева възнаградителна лихва и 5,45 лева наказателна надбавка.

В исковата си молба банката – ищец е обективирала волеизявлението си за предсрочна изискуемост. Предявените искове са осъдителни и на основание чл.235, ал.3 ГПК съдът следва да вземе предвид и фактите, настъпили след предявяване на иска, които са от значение за спорното право. С решение №198/18.01.2019г. по т.д. №193/2018г. на ВКС, I т.о., е отговорено на въпроса допустимо ли е предявеният осъдителен иск за вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост да бъде уважен, ако предсрочната изискуемост е била обявена на длъжника с връчване на копие от исковата

молба на особения му представител, назначен на осн. чл.47, ал.6 ГПК. Изводът на върховния съд е, че в хипотезата на осъдителен иск за заплащане на суми по договор за кредит, в исковата молба по който е обективизирано изявление, че кредиторът упражнява правото си да направи целия дълг по кредита предсрочно изискуем, поради осъществяване на предвидените в договора или закона предпоставки, връчването на особения представител представлява надлежно уведомяване на длъжника - ответник. Поради това, настоящият съдебен състав приема, че по предявените в настоящото производство осъдителни искове, в хода на процеса е осъществено надлежно уведомяването на кредитополучателя за настъпването на предсрочната изискуемост на кредита на основание т.18.2 от ОУ към договора за кредит при установено неизпълнение на задълженията на кредитополучателя и считано от получаване на препис от исковата молба и приложенията към нея от назначения особен представител на ответника – 06.04.2022г.

Възражението за недействителност на договора поради неизпълнение изискването на чл.10, ал.1 ЗПК, а именно – екземпляр от договора да бъде предоставен на всяка от страните, съдът намира за неоснователно. Видно от представените доказателства по делото – процесният договор за кредит за текущо потребление, ведно с приложенията към него, описани в т.18, са изготвени в писмена форма, на хартиен носител и са подписани в два еднообразни екземпляра – по един за всяка от страните. В същата разпоредба на Договора е уговорено, че с подписване на договора Кредитополучателят потвърждава, че е получил и приел приложенията – Общите условия (Приложение № 1) и Тарифата (Приложение № 3). Материалната доказателствена сила, с която се ползва изявлението в тази част, като частен свидетелстващ документ, който съдържа неизгодни за издателя му факти не бе опровергана. Още повече, че от последващото поведение на кредитополучателя, а именно погасяване на задълженията по 20 месечни вноски, се извлича изводът за знание и съгласие с условията по договора.

Относно твърдението на особения представител на ответника спрямо това, че кредитополучателят не е запознат с Тарифата, тъй като не е подписана от него, както и относно това, че тя не е представена към материалите по делото, съдът намира тези изявления за опровергани от събрания доказателствения материал в производството – на лист 24 от делото е приложено заверено копие от Тарифата (Приложение № 3) към Договора, която е подписана от двете страни по правоотношението.

Поради изложените съображения, съдът намира, че сред така описаните възражения не се откриват посочените основания за недействителност.

Особеният представител на ответника въвежда и възражение за неизпълнение на задължението от страна на кредитора, визирано в чл. 16 от ЗПК, като обаче не се сочи по какъв начин това обстоятелство да е рефлектирало по отношение на размера на задълженията му към банката. Не се констатира служебно уговорки, с които да се прехвърля риска от неизпълнение на задълженията на финансовата институция за извършване на предварителна оценка платежоспособността на длъжника върху самия длъжник, което да е довело до допълнително увеличаване размера на задълженията.

По възражението за неравноправност на клаузите от договора за кредит, предвиждащи възможност за промяна на допълните разходи като такси:

Ответникът има качеството на потребител на финансови услуги по см. на § 13, т. 1 и т.12 от ДР на ЗЗП. По силата на чл.146 ЗЗП, неравноправните клаузи в договорите с потребителите са нищожни. Съгласно чл.143 ЗЗП /в редакцията, относима към момента на сключване на договора/, неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като: позволява на търговеца или доставчика да променя едностранно условията на договора въз основа на непредвидено в него основание /т.10/; позволява на търговеца или доставчика да променя едностранно без основание характеристиките на стоката или услугата; предвижда цената да се определя при получаването на стоката или предоставянето на услугата или дава право на търговеца или доставчика да увеличава цената, без потребителят да има право в тези случаи да се откаже от договора, ако окончателно определената цена е значително завишена в сравнение с цената, уговорена при сключването на договора/т.12/.

Съдът намира, че в процесния случай не се констатира неравноправни клаузи. Възражението на ответника за неравноправност на непосочена клауза от договора, не е относимо към претендираните за плащане в настоящото производство суми – предмет на претенцията са суми, дължими като главница, възнаградителна лихва и лихва за забава, а не такси.

Договорът за кредит отговаря и на останалите съдържателни изисквания, установени с чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и т. 20 ЗПК, като в него изрично са посочени общият размер на кредита и условията за усвояването му, лихвения процент по кредита, като в процесния случай, същият е посочен и подробно са описани начините, по които се променя неговата стойност, както и факторите, от които зависи тази промяна. Спазено е и изискването за посочване на методиката за изчисляване на референтния лихвен процент съгласно чл.33а ЗПК. Посочени са годишният процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, както и условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването.

Размерът на ГПР по кредита е 7,43%, което е в рамките на законоустановения максимум по чл. 19, ал. 4 от ЗПК, поради което и не се констатира нищожни клаузи в тази връзка.

С оглед изложените доводи, съдът не намира възраженията на ответника, направени чрез особения му представител, за основателни, поради което приема, че договорът е действителен и предвид установеното неизпълнение на задълженията на кредитополучателя, следва да се определят дължимите от него размери на паричните средства съобразно разпоредбите на Договора за кредит за текущо потребление.

В производството бе установено, че лихвеният процент за изчисляване на възнаградителната лихва е променян само в посока на неговото намаляване, като не е прилагано и капитализиране на лихви. В този смисъл липсва основание за отричане приложението на договорения лихвен процент. Това обстоятелство налага при преценката на дължимостта на вземанията, както и при определяне размера им, съдът да се придържа към изчисленията съгласно вариант 1, направени в съдебно-счетоводната експертиза, която съдът кредитира като обективна и компетентно изготвена и неоспорена от страните. С вариант 1 на експертизата са надлежно изчислени погасените суми, непогасените падежирали суми, както и непогасените непасежирали суми, съобразно измененията в лихвения процент, извършвани в периода 15.01.2019 – 15.07.2021 г. на всеки шест месеца.

В този вариант, вземането за главница възлиза в размер на 38 851,26 лева, от които пасежирали непогасена главница в размер на 6816,93 лева, начислена за периода 15.01.2020 г. до 15.10.2021 г. вкл. и между 16.10.2021 г. – 29.10.2021г. и непасежирали остатък от главница, дължим за периода след 29.10.2021г. до края на договора - в размер на 32034,33 лева. Така определеният размер напълно съответства на главницата, претендирана с исковата претенция.

По вземането за договорна лихва за периода 15.12.2019г. до 29.10.2021г. /датата на подаване на исковата молба в съда/ съдът приема за дължим така определения размер в ССЧЕ, който възлиза на 4477,53 лева. Договорна лихва се претендира за период преди настъпване на предсрочната изискуемост, с което е удовлетворено изискването на т.2 от ТР 3/27.03.2019г. по т.д. 3/2017г. ОСГТК на ВКС.

По вземането за 588,64 лева - лихвена надбавка за забава за периода 15.01.2020г. до 29.10.2021г.: Съобразно т.18.1. от Общите условия, при забава на плащането на месечната вноска от деня, следващ пасежната дата, частта от вноската, представляваща главница, се олихвява с договорения лихвен процент, увеличен с наказателна надбавка от 10 процентни пункта. От заключението на вещото лице по категоричен начин се установи допуснатата забава в плащанията, като съобразно изчисленията в експертизата, за посочения в исковата молба период 15.01.2020г. до 29.10.2021г., обезщетението за забава е в размер от 609,64 лева, поради което претендираната с исковата молба сума е доказана по размер и основание. В т. 6 от експертизата е изчислен и размерът на законната лихва за забава за периода 15.01.2020 – 29.10.2021 г., като резултатната стойност е 616,59 лева и тя не е надвишена от договореното обезщетение за забава, поради което е спасено и изискването на чл.33, ал.2 ЗПК.

По вземането за законна лихва върху главницата, считано от 29.10.2021г. (датата на подаване на исковата молба в съда) до окончателното изплащане на задължението: В конкретния случай кредиторът е заявил претенцията си ответникът да бъде осъден за законната лихва върху цялата главница, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, но тази дата се явява различна от датата на настъпване на предсрочната изискуемост на вземането по договора за потребителски кредит. Поради това, лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба следва да бъде присъдена само върху посочения

от вещото лице размер на падежирала главница от 6816,93 лева към датата на подаване на исковата молба. Върху предсрочно изискуемия размер на главницата от 32034,33 лева лихвата за забава следва да бъде присъдена, считано от настъпване на предсрочната изискуемост с уведомяване на особения представител - 06.04.2022г. до окончателното изплащане, като искането за законна лихва върху тази сума за периода 29.10.2021г. до 05.04.2022г. следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран, настоящият съдебен състав намира, че предявените искове са основателни и доказани по размер и следва да бъдат уважени, чрез осъждане на ответника да заплати на ищеца, следните суми: сумата от 38 851,26 лева главница, ведно със законната лихва върху главницата от 6816,93 лева, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане и законната лихва върху предсрочно изискуемата главница от 32034,33 лева, считано от настъпване на предсрочната изискуемост - 06.04.2022г. до окончателното изплащане; 4477,53 лева договорна лихва за периода 15.12.2019 г. до 29.10.2021 г.; 588,64 лева – лихвена надбавка за забава за периода 15.01.2020г. до 29.10.2021г. Искането за законна лихва върху предсрочно изискуемата главница от 32034,33 лева за периода 29.10.2021г. до 05.04.2022г. следва да бъде отхвърлено.

По разноските в процеса:

С оглед изхода на спора, отправеното своевременно искане и представените доказателства, и на осн. чл.78, ал.1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноските за производството в общ размер от 4434.15лв., както следва: 1783.15 лева за заплатена държавна такса, 1851,00 лева депозит за особен представител, 350,00 лева депозит за ССчЕ и юрисконсултско възнаграждение в размер от 450,00 лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Т. Т. Х., ЕГН *****, с адрес *****, **да заплати на „БАНКА ДСК“ АД**, ЕИК 121830616, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Московска“ № 19, следните суми, дължими по Договор за кредит за текущо потребление от 05.04.2018г.: сумата от **38 851,26 лева** /тридесет и осем хиляди осемстотин петдесет и един лева и двадесет и шест стотинки/ **главница**, ведно със законната лихва върху главницата от 6816,93 лева, считано от датата на подаване на исковата молба - 29.10.2021г. до окончателното изплащане и законната лихва върху предсрочно изискуемата главница от 32034,33 лева, считано от настъпване на предсрочната изискуемост - 06.04.2022г., до окончателното изплащане; **4477,53 лева** /четири хиляди четиристотин седемдесет и седем лева и петдесет и три стотинки/ **договорна лихва** за периода 15.12.2019г. до 29.10.2021г. ; **588,64 лева** /петстотин осемдесет и осем лева и шестдесет и четири стотинки/ **лихвена надбавка за забава** за периода 15.01.2020г. до 29.10.2021г., като **ОТХВЪРЛЯ** искането за присъждане на законна лихва върху предсрочно изискуемата главница от 32034,33 лева за периода 29.10.2021г. до 05.04.2022г., на основание чл.430, ал.1 и 2 ТЗ, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД и чл.86,

ал.1 и чл. 92 ЗЗД.

ОСЪЖДА Т. Т. Х., ЕГН ***, с адрес ***** да заплати на „БАНКА ДСК“ АД, ЕИК 121830616, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Московска“ № 19, сумата от 4434.15лв. /четири хиляди четиристотин тридесет и четири лева и петнадесет стотинки/, представляваща сторени по делото разноски, на основание чл.78, ал.1 ГПК.**

Присъдените суми могат да бъдат заплатени от ответника в полза на ищеца по следната, посочена в исковата молба, банкова сметка: *****.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд - Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____